

Annex V: Indumentària litúrgica

ALBA: túnica de tela blanca i amb mànigues que simbolitza la puresa de cor del ministre litúrgic que es disposa a fer la celebració. És la peça bàsica i la porten des de l'acòlit fins al ministre que presideix la cerimònia.

AMIT: Llenç blanc que el sacerdot es pot posar sobre les espatlles, sota l'alba.

ANELL DEL PESCADOR: anell que porta el papa per autenticar algunes de les seves cartes o documents.

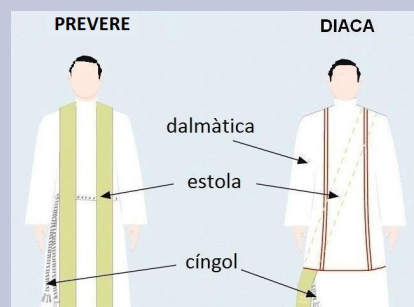
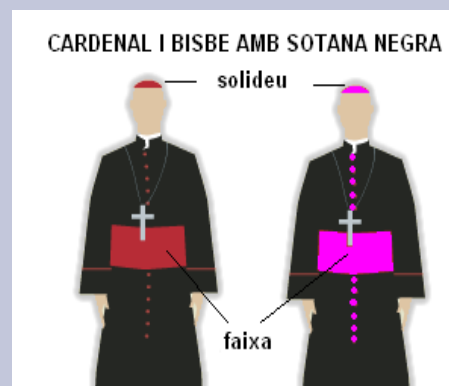
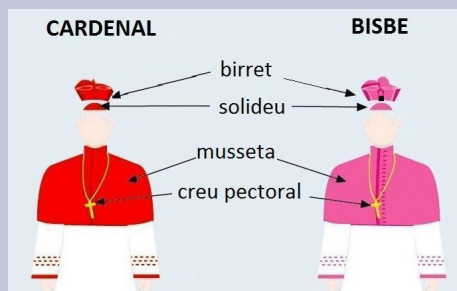
ANELL EPISCOPAL: anell que porten els bisbes com a signe d'autoritat i de vinculació a la diòcesi.

BÀCUL: crosca o gaiata, símbol d'autoritat dels bisbes com a pastors espirituals del poble. En una cerimònia on hi ha més d'un bisbe, tots els bisbes porten mitra però no bàcul, que es reserva al ministre que presideix.

BIRRET: casquet de doctor o de prelat. El dels cardenals és de color vermell.

CAPA PLUVIAL: capa, generalment de seda, que fa servir el celebrant en algunes cerimònies litúrgiques. Abans només es duia fora de l'església, per prevenir-se contra la pluja.

CASULLA: peça de vestir oberta per tots dos costats, que cau per davant i darrere fins a mitja cama, utilitzada pel bisbe o el prevere sobre l'alba o altres ornaments. És del color litúrgic corresponent al temps o festa que se celebra.

CÍNGOL: cordó, generalment de seda o de lli, amb una borla a cada punta, amb què se ceneix l'alba. Se'n pot prescindir si l'alba, pel seu caient, ja queda prou subjecta.

CREU PECTORAL: creu que, com a insígnia pontifical, porten penjada sobre el pit els bisbes i altres prelats.

DALMÀTICA: túnica ampla que porten els diaques. També en poden dur els bisbes, sota la casulla, en els oficis solemnes.

ESTOLA: tira de roba llarga que es posa sobre l'alba, damunt les espatlles i l'esquena, i que penja per davant com si fossin dues franges. Posada d'aquesta manera, és signe de la funció sacerdotal i la porten així els bisbes i els preveres. Els diaques la porten creuada, des de l'espatlla esquerra fins al costat dret. S'usen estoles de diversos colors, d'acord amb el color litúrgic de la celebració.

FAIXA: cinta ampla que envolta la sotana per la cintura. El papa porta una faixa (o fascia) brodada amb el seu escut.

GREMIAL: drap quadrat que els bisbes es posaven sobre els genolls quan seien en algunes celebracions. Avui els bisbes només el fan servir amb un sentit pràctic, per no

tacar-se la casulla amb l'oli sagrat en certs actes litúrgics (com ara la dedicació d'un altar).

MITRA: capell alt i acabat en punta, amb dues cintes que cauen sobre l'esquena (anomenades ínfules). És símbol de poder i el porten el papa, els bisbes, els arquebisbes i altres prelats amb aquest privilegi. Es fa servir en els moments importants de la celebració: entrada, homilia, benedicció final i sortida.

MUSSETA: capa curta (o esclavina), cordada al pit, que arriba fins als colzes.

PAL·LI: insígnia pontifical que consisteix en una banda blanca amb creus de seda que es posa a les espatlles penjant sobre el pit. És símbol d'autoritat episcopal, d'unitat i d'estímul de fortalesa.

SOLIDEU : casquet de seda amb què els bisbes es cobreixen la part posterior del cap. El nom prové del fet que "només" es treu davant "Déu" (en llatí, soli Deo). El color del solideu: blanc = papa; vermell = cardenal; morat = bisbes i arquebisbes.

SOTANA: vestidura talar (fins als talons), cordada de dalt a baix, que duen els eclesiàstics.

LA MISSA - RITUS INICIALS

Són ritus introductoris a la celebració i ens preparen per escoltar la paraula i celebrar l'eucaristia. Comprèn: **Entrada - Senyal de la creu - Salutació - Acte penitencial - Glòria - Oració col·lecta.**

- 1. Processó d'entrada:** Arribem al temple i ens disposem per celebrar el misteri més gran de la nostra fe. Acompanyem la processó d'entrada cantant amb alegria.
- 2. Salutació inicial:** Després el mossèn besa l'altar (El petó a l'altar, que representa Crist, és com un petó a Jesús, perquè quan arribi el moment de la consagració trobi aquell petó d'amor. Per això, és bo que els fidels s'uneixin a aquest petó, besant en el seu cor a Jesús i dient-li alguna cosa així com: Jesús, t'estimo), fa el Senyal de la creu i saluda l'assemblea (Quan diu: El Senyor sigui amb vosaltres, no s'està referint només a les persones presents, que han de respondre: i amb el vostre esperit; també es refereix a tots els àngels i sants i a tota la creació).
- 3. Acte penitencial:** Es tracta de reconèixer-nos pecadors i demanar perdó a Déu de tots els nostres pecats, encara que si són greus, hem d'acudir a la confessió. Quan s'usa el Jo confesso, ens donem tres cops de pit, reconeixent que hem pecat i demanem perdó a Déu. Després vénen les invocacions Senyor, tingueu pietat, Crist tingueu pietat, que el poble repeteix per manifestar amb claredat el seu penediment i poder estar el més net possible per la gran trobada amb Jesús, que ha de ser una festa per a tothom. És bo confessar-se, almenys, una vegada al mes. I, si cal confessar-se en la missa, és preferible venir com més aviat millor.
- 4. Glòria:** El Gloria és un himne antiquíssim amb què l'Església, congregada en l'Esperit Sant, glorifica Déu Pare i l'Anyell i li presenta les seves súpliques. El text d'aquest himne no es pot canviar per un altre i l'entona el sacerdot. El glòria es recita o canta els diumenges i festes o solemnitats de l'any, excepte en Quaresma i Advent. És el cant dels àngels, ja que el dia de Nadal cantaven: Glòria a Déu en el cel i pau a la terra als homes de bona voluntat (Lc 2,14) . Unim-nos als àngels per recitar o cantar aquest himne celeste.
- 5. Oració / Col·lecta:** És l'oració que el sacerdot, després del glòria o, si no hi ha glòria, després de l'acte penitencial, fa al Pare en nom de tota l'assemblea. En ella recull totes les intencions de la comunitat. El sacerdot convida a l'oració dient Preguem. I tots a una amb el sacerdot romanen un moment en silenci per fer-se conscients d'estar en la presència de Déu i formular interiorment les seves súpliques. Llavors el sacerdot llegeix l'oració que se sol denominar col·lecta (OGMR 54) . Es diu col·lecta, perquè en ella es recullen els desitjos dels fidels i el sacerdot, com intercessor, els ofereix al Pare per mitjà de Jesús en unió amb l'Esperit Sant. Amb aquesta oració, s'acaben els ritus inicials de la missa i comença la litúrgia de la paraula.